

115
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Г. № 23/К. 9. 15/96
Дата 22. IX 1996 г.

**НАЦИОНАЛНА СЛЕДСТВЕНА
СЛУЖБА**

ДО

№ 11395 из. 1
... 09.09. 1996 г.
София

**КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
По к.д. № 15/1996 г.**

Г. К. Г. Марков
20. IX 1996 г.

С Т А Н О В И Щ Е

ОТ НАЦИОНАЛНАТА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА

ОТНОСНО: Искането на Президента на Република България за задължително тълкуване на чл. 50 от Конституцията на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение на Конституционния съд от 30.07.1996 година, Националната следствена служба е конституирана като заинтересована страна по к.д. № 15/1996 г., образувано по искане на Президента на Република България за задължително тълкуване на чл. 50 от Конституцията на Република България и обявяване на чл. 16, т. 4 и 6 от За-

КОНА ЗА УРЕЖДАНЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ ТРУДОВИ СПОРОВЕ ЗА ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОНЕН.

По така направените искания, даваме следното становище:

1. В чл. 50 от Конституцията е провъзгласено едно от основните права на гражданите, а именно: правото на работниците и служителите да стачкуват за защита на своите колективни икономически и социални интереси. В цитирания текст, изрично е предвидено, че: "това право се осъществява при условия и по ред, определен със закон". Следователно, самата Конституция предоставя право на законодателя със закон да уреди условията и реда за осъществяване правото на стачка, както и да предвиди ограничения при осъществяването на това право.

В мотивите на искането (страница 2, абзац 1) господин Президентът безспорно приема, че с оглед естеството на работа и обществените интереси се налага в някои сфери и отрасли да бъдат предвидени допълнителни ограничения при осъществяване правото на стачка, като това може да стане със закон.

Такъв закон е Законът за уреждане на колективните трудови спорове, приет през 1990 г. В чл. 16, т. 4 и 6 са уредени случаите, при които на практика "не се допуска" осъществяване правото на стачка в производството, разпределението и снабдяването с електроенергия; в съобщенията и здравеопазването; в системата на Министерството на народната отбрана, Министерството на вътрешните работи, строителните войски, войските на други ведомства, съдебните, прокурорски и следствени органи.

2. Съобразно чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България "международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната." Те са с предимство пред тези норми на вът-

РЕШНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО, КОИТО ИМ ПРОТИВОРЕЧАТ.

ТАКЪВ АКТ СЕ ЯВЯВА МЕЖДУНАРОДНИЯ ПАКТ ЗА ИКОНОМИЧЕСКИ, СОЦИАЛНИ И КУЛТУРНИ ПРАВА, ПРИЕТ ОТ ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА ООН И РАТИФИЦИРАН ОТ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 1976 ГОДИНА.

ЧЛЕН 8 ОТ ПАКТА ПРОКЛАМИРА ПРАВОТО НА СТАЧКА НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖИТЕЛИТЕ, УПРАЖНЯВАНО СЪГЛАСНО ЗАКОНИТЕ НА ВСЯКА СТРАНА. В АЛ. 2 ТА ЦИТИРАНИЯ ТЕКСТ, ИЗРИЧНО Е ПРЕДВИДЕНО, ЧЕ ТОЗИ ЧЛЕН НЕ ВЪЗПРЕПЯТСТВА НАЛАГАНЕТО НА ЗАКОННИ ОГРАНИЧЕНИЯ ВЪРХУ УПРАЖНЯВАНЕТО НА ТЕЗИ ПРАВА ОТ ЧЛЕНОВЕТЕ НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ, КАКВИТО СА СЛЕДСТВЕНИТЕ ОРГАНИ.

АЛИНЕЯ 2 НА § 3 ОТ ПРЕХОДНИТЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ НА КОНСТИТУЦИЯТА, ПРЕДВИЖДА ЧЕ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ В ЕДНОГОДИШЕН СРОК ОТ ВЛИЗАНЕ НА ОСНОВНИЯ ЗАКОН В СИЛА, СЛЕДВА ДА ОТМЕНИ ТЕЗИ РАЗПОРЕДБИ НА ЗАВАРЕНИТЕ ЗАКОНИ, КОИТО НЕ СА ОТМЕНЕНИ ПО СИЛАТА НА ЧЛ. 5, АЛ. 2 НА КОНСТИТУЦИЯТА.

ЗАКОНЪТ ЗА УРЕЖДАНЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ ТРУДОВИ СПОРОВЕ Е ПРИЕТ ПРЕЗ 1990 Г. С ПРИЕМАНЕТО НА КОНСТИТУЦИЯТА ОТ ВЕЛИКОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ПРЕЗ 1991 Г. ДО МОМЕНТА Е ИЗМИНАЛ СРОК ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ГОДИНА.

ПРЕДВИД ИЗЛОЖЕНОТО, НАЦИОНАЛНАТА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА ИЗРАЗЯВА СТАНОВИЩЕ, ЧЕ ЧЛ. 16, Т. 4 И 6 ОТ ЗУКТС НЕ ПРОТИВОРЕЧАТ НА ЧЛ. 50 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

ДИРЕКТОР:

(ДОКТОР Б. РАШКОВ) J